

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/93/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121241184
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6121241184.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D. E. F., právne zastúpený JUDr. Ondrejom Szilágyim, advokátom, so sídlom Dr. Vodu 2, 984 01 Lučenec, proti žalovanému: G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XX, XXX XX D. E. F., právne zastúpený Advokátska kancelária M & P Dzuroška, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 468/31, 979 01 Rimavská Sobota, IČO: 47 254 513, v konaní o zaplatenie 6 160,64 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 5C/16/2021 - 149 zo dňa 27. mája 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (I. výrok) a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II. výrok).

1.1 Z obsahu spisu a odôvodnenia predmetného rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa žalobou zo dňa 15.02.2021 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 6 160,64 € s príslušenstvom a to titulom náhrady škody vzniknutej žalobcovi v dôsledku ublíženia na zdraví zo strany žalovaného. Uplatnený nárok žalobcu pozostáva z ušlej mzdy za mesiace január, máj až september 2020 vo výške 4 870,93 € a náhrady trov konania v sume 1 289,71 €.

1.2 Z právoplatného rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/94/2020 zo dňa 06.08.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/72/2020 zo dňa 15.10.2020 mal súd prvej inštancie za preukazné, že žalovaný bol uznaný za vinného pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ a c/ Trestného zákona. Okrem iného bol žalovaný zaviazaný k povinnosti uhradiť žalobcovi škodu vo výške 9 869,05 € a so zvyškom nároku bol žalobca odkázaný na civilný proces.

1.3 Zo žiadosti žalobcu o odškodnenie obete násilného trestného činu podľa zákona č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov a o zmene doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 274/2017 Z.z.“) adresovanej Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 23.03.2021 súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalobca si uplatnil voči Ministerstvu spravodlivosti SR odškodné v celkovej výške 16 029,69 €, pozostávajúce z bolestného v sume 6 078,- €, nákladov na lieky a pohonné hmoty v sume 1 508,34 €, ušlej mzdy za kalendárne mesiace február, marec a apríl 2020 vo výške 2 282,71 €, ušlej mzdy za kalendárne mesiace január, máj až september 2020 vo výške 4 870,93 € a trov právneho zastúpenia, ktoré predstavujú 1 289,71 €. Z písomnej výzvy Ministerstva spravodlivosti SR na úhradu zo dňa 18.10.2021 adresovanej žalovanému mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobcovi bolo priznané odškodnenie vo výške 6 512,- €, ktoré mu bolo dňa 14.10.2021 aj uhradené. Ministerstvo spravodlivosti SR oznámilo žalovanému, že dňom 14.10.2021 prešiel nárok žiadateľa (žalobcu) na náhradu škody voči jeho osobe na štát, v ktorého mene koná Ministerstvo spravodlivosti SR, t.j. žalovaný má povinnosť zaplatiť náhradu škody v sume 6 512,- € štátu na účet ministerstva. Súd prvej inštancie zdôraznil, že uvedená výzva na úhradu bola predložená v rámci procesnej obrany zo strany žalovaného

až na pojednávajú, pričom žalobca súdu prvej inštancie ani nezmienal, že došlo k úhrade peňažného nároku ministerstvom, a to totožného s uplatneným nárokom v tomto konaní.

1.4 Súd prvej inštancie poukázal na to, že v sporovom konaní je základnou povinnosťou žalobcu uviesť rozhodujúce skutkové tvrdenia a predložiť za účelom ich preukázania dôkazy tak, aby bol v spore úspešný vo vzťahu k nároku, ktorý žaluje. Žalobca však zostal po predbežnom právnom posúdení a predložení listinných dôkazov žalovaným na pojednávajú nečinný, a preto s poukazom na ustanovenie § 132 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) musí niesť následky svojej procesnej nečinnosti. Právny zástupca žalobcu na pojednávajú nevedel špecifikovať, ktoré uplatnené nároky konkrétne boli žalobcovi Ministerstvom spravodlivosti SR uhradené, vzhľadom k tomu, že si niektoré duplicitne uplatnil žalobou aj v tomto konaní. Keďže žalobca neunesol bremeno tvrdenia ani následne nevyužil svoje právo záverečnej reči, súd prvej inštancie sa ďalej v spore nezaoberal otázkou dôvodnosti jeho nároku. Len na základe vyššie uvedeného potom súd prvej inštancie žalobu zamietol. V rozhodnutí opomenul uviesť, podľa akého zákona (jeho ustanovenia) posúdil hmotnoprávny vzťah strán sporu a aký význam pre rozhodnutie v spore prikladal ustanoveniu § 451 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník.

1.5 O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní plne úspešný priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ C.s.p., t.j. z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Žalobcovi ako obeť násilného trestného činu vznikol v zmysle zákona č. 274/2017 Z.z. nárok na odškodnenie až po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/94/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/72/2020. V trestnom konaní si žalobca uplatnil škodu v celkovej výške 10 216,68 €, ktorá pozostávala z bolestného vo výške 6 078,- €, z nákladov na lieky a pohonné hmoty vo výške 1 508,34 €, ušlej mzdy v sume 2 282,71 € a náhrady trov právneho zastúpenia 347,63 €, pričom nárok mu bol priznaný v sume 9 869,05 € (bez náhrady trov právneho zastúpenia). V žiadosti o odškodnení obeť násilného trestného činu si žalobca uplatnil všetky svoje nároky v celkovej sume 16 029,69 € a to sumy 9 869,05 €, ktorá mu bola priznaná rozsudkami v trestnom konaní a sumy 6 160,64 € uplatnenej v tomto konaní pozostávajúcej z ušlej mzdy za kalendárne mesiace január, máj až september 2020 vo výške 4 870,93 € a náhrady trov trestného konania vo výške 1 289,71 €. Rozhodnutím o odškodnení priznalo Ministerstvo spravodlivosti SR žalobcovi odškodnenie vo výške 6 512,- € a vo zvyšku čo do sumy 9 517,69 € odškodnenie nepriznalo. V odôvodnení ministerstvo uviedlo, že priznaná suma pozostáva z náhrady za bolesť (6 552,- €) a z tejto sumy bolo ešte odpočítaných 40,- €, ktoré už žalovaný plnil. Z výzvy na úhradu zo dňa 18.10.2021, ktorú žalovaný predložil na pojednávajú síce nie je zrejmé, o ktorý konkrétny nárok žalobcu sa jedná, avšak je z neho zrejmé, že sa jednalo o nárok na náhradu škody, o ktorom bolo rozhodnuté v trestnom konaní.

2.2 Súd prvej inštancie si nekriticky osvojil tvrdenia žalovaného prezentované na pojednávajú konanom sa dňa 27.05.2022, ktoré boli nezrozumiteľné a žalobca sa k nim nevedel kvalifikovane vyjadriť. Pokiaľ by sa súd prvej inštancie v dostatočnej miere oboznámil s listinným dôkazom predloženým na pojednávajú žalovaným, resp. za týmto účelom odročil pojednávajú, dospel by k záveru, že sa jedná o rôzne nároky žalobcu. Žalobca považoval nároky priznané v trestnom konaní za vyriešené, pretože časť z nich v sume 6 512,- € mu bola uhradená Ministerstvom spravodlivosti SR, čím tento nárok prešiel na štát a časť z nich v sume 3 357,05 € si žalobca uplatnil v exekučnom konaní. K odvolaniu žalobca doložil Rozhodnutie Ministerstva spravodlivosti SR o odškodnení zo dňa 01.10.2021 a Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 17.01.2022.

2.3 Žalobca si v predmetnom konaní uplatňuje len tie nároky, ktoré mu reálne vznikli a neboli priznané v trestnom konaní. Jedná sa o ušlú mzdu za mesiace január, máj až september 2020 vo výške 4 870,93 € a o náhradu trov trestného konania v sume 1 289,71 €. Nejde o duplicitne uplatnené nároky ako konštatoval súd prvej inštancie.

2.4 Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na to, že žalobca v žalobe ani neskôr pred súdom prvej inštancie neuviedol, že žalobou uplatňovaný nárok v sume 6 160,64 € si uplatnil duplicitne podľa zákona č. 274/2017 Z.z. aj na Ministerstve spravodlivosti SR, ktorého rozhodnutím sp. zn. 21792/2021/143 zo dňa 01.10.2021 mu uplatnená suma bola priznaná. Je nepochybné, že o nároku uplatnenom žalobou rozhodol iný príslušný orgán, ktorý uplatnený nárok žalobcovi priznal a uhradil. Žalobca tak disponuje dvomi exekučnými titulmi v celkovej sume 16 381,05 €. V prípade ak by súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel, došlo by na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu. Žalovaný len pred pojednávaním predložil svojmu právnenému zástupcovi výzvu Ministerstva spravodlivosti SR na úhradu sumy 6 512,- €, ktorý ju predložil na pojednávaní súdu prvej inštancie. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalobca v odvolacej replike zopakoval svoju argumentáciu uvedenú už v odvolaní o tom aké nároky si uplatňoval a v akom rozsahu mu boli priznané. Poukázal na odôvodnenie rozhodnutia Ministerstva spravodlivosti SR sp. zn. 21792/2021/143, v zmysle ktorého mu nebolo možné priznať zvyšnú časť uplatneného nároku vo výške 9 517,69 €, keďže zákon č. 274/2017 Z.z. neumožňuje priznanie odškodnenia za vzniknutú majetkovú škodu v súvislosti s násilným trestným činom. V zmysle predmetného zákona je možné priznať finančné odškodnenie výlučne za ujmu na zdraví. Ministerstvo spravodlivosti SR tak nemohlo priznať žalobcovi nárok vo výške 6 160,64 € (ušlú mzdu a trovy právneho zastúpenia), ktorý si uplatňuje v tomto konaní. Žalobca nemal dôvod súdu prvej inštancie oznamovať, že došlo k úhrade bolestného Ministerstvom spravodlivosti SR, nakoľko sa jednalo o úplne iný nárok žalobcu ako je v tomto spore. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaného o tom, že žalobca disponuje dvomi exekučnými titulmi vo výške 16 381,05 €. Žalobca si v exekučnom konaní uplatnil len náklady na lieky a pohonné hmoty vo výške 1 508,34 € a ušlú mzdu za mesiace február, marec a apríl 2020 vo výške 2 282,71 €, ktoré mu boli priznané v trestnom konaní. V exekučnom konaní si neuplatnil bolestné, nakoľko toto mu bolo uhradené Ministerstvom spravodlivosti SR.

5. Žalovaný v odvolacej duplike zopakoval, že žalobca neuviedol, že okrem trestného konania sa o jeho nárokoch spojených so škodovou udalosťou rozhodovalo aj podľa zákona č. 274/2017 Z.z. na Ministerstve spravodlivosti SR, čím postupoval v rozpore s ustanovením § 150 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Túto informáciu žalobca poskytol súdu až na pojednávaní dňa 27.05.2022 po tom ako žalovaný predložil súdu prvej inštancie výzvu adresovanú mu Ministerstvom spravodlivosti SR. Právny zástupca žalobcu súdu prvej inštancie nevedel špecifikovať, ktoré z uplatnených nárokov konkrétne boli žalobcovi Ministerstvom spravodlivosti SR uhradené a v tejto súvislosti uviedol „čiže mne z toho vyplýva, že bolo to vymožené“. Z uvedeného vyjadrenia sa dá vyvodiť záver, že žalobca argumentáciu protistrany nepoprel. Žalobca súdu prvej inštancie na pojednávaní rozhodnutie o odškodnení vydané Ministerstvom spravodlivosti SR dňa 01.10.2021 nepredložil, pričom tento dôkaz ani nežiadal vykonať a predmetné rozhodnutie ako aj upovedomenie o začatí exekúcie predložil súdu prvej inštancie len s písomným odvolaním, čím si nespĺnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 153 ods. 1 C.s.p., t.j. uplatniť prostriedky procesného útoku včas. Sám žalobca pritom v odvolaní uznal, že vo výzve Ministerstva spravodlivosti SR nie je špecifikované, o ktorý konkrétny nárok žalobcu sa jedná.

6. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 ods. 1 C.s.p., po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p., v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a mimo nich podľa § 380 ods. 2 C.s.p. v rozsahu vád týkajúcich sa procesných podmienok, ktoré vady nezistil, dospel k názoru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p. zrušiť a v zmysle § 391 ods. 1 C.s.p. vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Odvolanie žalobcu považuje odvolací súd za dôvodné.

8. Žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie domáhal zaplatenia sumy 6 160,64 € s príslušenstvom pozostávajúcej z náhrady ušlej mzdy za mesiace január, máj až september 2020 (4 870,93 €) a náhrady trov trestného konania (1 289,71 €). Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/94/2020 zo dňa 06.08.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/72/2020 zo dňa 15.10.2020 uznaný za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a prečinu

výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ a c/ Trestného zákona. Poškodenú stranu v predmetnom trestnom konaní predstavoval žalobca, ktorému bolo na základe uplatneného nároku na náhradu škody priznaných 9 869,05 € pozostávajúcich z bolestného vo výške 6 078,- €, nákladov na lieky a pohonné hmoty v sume 1 508,34 € a náhrady ušlej mzdy za mesiace február až apríl 2020 v sume 2 282,71 €. So zvyškom svojho nároku bol poškodený (žalobca) odkázaný na civilný proces. Na pojednávaní konanom sa dňa 27.05.2022 žalovaný predložil súdu prvej inštancie Výzvu Ministerstva spravodlivosti SR adresovanú žalovanému na úhradu sumy 6 512,- € zo dňa 18.10.2021, v reakcii na čo žalobca predložil Žiadosť o odškodnenie obete násilného trestného činu podľa zákona č. 274/2017 Z.z., z ktorej vyplýva, že si podľa predmetného zákona uplatnil voči Ministerstvu spravodlivosti SR celkové odškodnenie vo výške 16 029,69 €, ktoré tvorilo bolestné 6 078,- €, náklady na lieky a pohonné hmoty 1 508,34 €, ušlá mzda za mesiace február až apríl 2020 v sume 2 282,71 €, ušlá mzda za mesiace január, máj až september 2020 vo výške 4 870,93 € a trovy trestného konania 1 289,71 €. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie pristúpil k zamietnutiu žaloby žalobcu rovno na predmetnom pojednávaní vychádzajúc pritom najmä z vyššie uvedených listinných dôkazov predložených stranami sporu na tomto pojednávaní. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie na právnom názore, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia vo vzťahu k svojmu uplatnenému nároku, pričom duplicitne uplatnil nárok, ktorý mu bol už priznaný a uhradený Ministerstvom spravodlivosti SR.

8.1 Z Výzvy Ministerstva spravodlivosti SR na č. l. 144 (posledný odstavec) predloženej na pojednávaní žalovaným je zrejmé, že Ministerstvo spravodlivosti SR si uplatňovalo voči žalovanému nárok vyplývajúci z rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/94/2020 zo dňa 06.08.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/72/2020 zo dňa 15.10.2020. V predmetnom trestnom konaní bola žalobcovi ako poškodenému priznaná náhrada škody, v ktorej bolo obsiahnuté bolestné, ušlá mzda za mesiace február až apríl 2020 a náklady na lieky a pohonné hmoty. Naproti tomu v tomto konaní si žalobca uplatňuje ušlú mzdu za mesiace január, máj až september 2020, ktorý nárok si v trestnom konaní neuplatňoval a náhradu trov trestného konania, ktorá mu nebola v trestnom konaní priznaná. Už na základe uvedeného sa javí, že ide o dva odlišné nároky žalobcu. Zároveň odvolací súd v tomto smere poukazuje, že v zmysle zásady súd pozná právo (iura novit curia), sa musí súd aj bez návrhu strany vyrovnáť so všetkými relevantnými právnymi normami, aplikovateľnými na konkrétny prípad. Sám súd prvej inštancie vec právne posudzoval aj v zmysle ustanovení zákona č. 274/2017 Z.z., z ktorého však opomenul vyabstrahovať skutočnosť, že v zmysle predmetného zákona si možno uplatniť len náhradu za ujmu na zdraví, ktorú nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní nepredstavuje, keďže žalobca si uplatňoval náhradu majetkovej ujmy a to ušlú mzdu a trovy trestného konania.

8.2 Je však nutné skonštatovať i to, že právna zástupkyňa žalobcu nebola v danej veci schopná na pojednávaní predniesť relevantné skutkové tvrdenia vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu. Uvedené však možno prikladať aj tej skutočnosti, že právna zástupkyňa žalobcu sa nevedela na pojednávaní plne zorientovať a to vzhľadom na nové skutkové tvrdenia právneho zástupcu žalovaného ohľadom duplicity nároku žalobcu, s ktorými tvrdeniami sa automaticky súd prvej inštancie stotožnil bez toho, aby sa v dostatočnej miere oboznámil s listinnými dôkazmi predloženými na predmetnom pojednávaní.

8.3 Sporové konanie je postavené na prejednávacej zásade, pričom skutkové zistenia súdu sú (v zásade) limitované tým, čo strany tvrdia a úspech v spore závisí od správnej a včasnej procesnej aktivity strany sporu, t.j. schopnosti strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom. Právna úprava civilného sporového poriadku však nie je postavená na čisto formálnom civilnom procese, v ktorom je vylúčené, aby súd svojou aktivitou korigoval nedostatok procesnej diligencie strán sporu. Civilný sporový poriadok upravuje civilný proces v materiálnom poňatí, v zmysle ktorého treba interpretovať aj ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany a koncentrácii konania. Takýto materiálny korektív predstavuje napríklad aj ustanovenie § 150 ods. 2 C.s.p., v zmysle ktoré súd môže vyzvať strany na doplnenie skutkových tvrdení a to za účelom poskytnutia spravodlivej a účinnej ochrany práv. Odvolací súd v tomto smere poukazuje aj na ustanovenie § 181 ods. 4 C.s.p., v ktorom Civilný sporový poriadok upravuje osobitné pravidlá pre sudcovskú koncentráciu konania aplikujúcu sa na pojednávaní. Ak strany alebo ich zástupcovia nie sú schopní predniesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia, prípadne označiť alebo predložiť dôkazy na ich preukázanie, môže im súd určiť lehotu na dodatočné splnenie tejto povinnosti. Či súd v konkrétnom prípade umožní stranám dodatočné prednesenie skutkových tvrdení a označenie alebo predloženie dôkazov, bude vždy determinované konkrétnymi okolnosťami prípadu.

8.4 Podľa názoru odvolacieho súdu pristupoval súd prvej inštancie k predmetnej veci príliš formalisticky a unáhle, keď sa sám dostatočne neoboznámil s listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu až na pojednávaní, na ktorom vo veci aj rozhodol. Je nepochybné, že Civilný sporový poriadok súdu ukladá povinnosť, aby vec rozhodol rýchlo a hospodárne, spravidla na jednom pojednávaní.

Výnimku z tohto všeobecného pravidla však deklaruje zákonná formulácia prípustnosti odročenia pojednávania z dôležitých dôvodov, ktorými sú i také dôvody, ktoré súd nemohol predvídať pri príprave a nariadení termínu pojednávania. V danom prípade bol podľa odvolacieho súdu daný dôležitý dôvod na odročenie pojednávania vyplývajúci z všetkých vyššie uvedených okolností. Súd prvej inštancie pokiaľ nemal v predmetnom spore dostatočnú znalosť veci, mal pristúpiť k odročeniu pojednávania za účelom dôkladného preštudovania si predmetných listín, z ktorých by mal možnosť zistiť tie isté skutkové závery ako už naznačil odvolací súd v bode 8.1 odôvodnenia tohto rozhodnutia, prípadne si vyžiadať ďalšie skutkové tvrdenia podľa § 150 ods. 2 C.s.p. Za účelom náležitého zistenia skutkového stavu bol odôvodnený aj postup podľa § 181 ods. 4 C.s.p. tiež nevyhnutne spojený s odročením pojednávania, ktorým mohol súd prvej inštancie vyzvať žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení vo vzťahu k uplatnenému nároku, prípadne navrhnutie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení, nakoľko táto výzva by smerovala k zisteniu podstatnej skutočnosti, ktorá má význam pre rozhodnutie vo veci. Ako je konštantne judikované Ústavným súdom SR, súdy sa majú vyvarovať prílišného formalizmu, ktorý nemá základný význam pre ochranu zákonnosti, čoho sa súd prvej inštancie v predmetnom konaní nedržal.

8.5 Záverom ešte odvolací súd uvádza, že pokiaľ dal žalovaný v odvolacej duplike do pozornosti, že na pojednávaní sama právna zástupkyňa žalobcu skonštatovala vymoženie predmetného nároku, uvedené tvrdenie nie je správne, nakoľko predmetné vyjadrenie urobil na pojednávaní súd prvej inštancie (ako je zrejmé z vypočutého zvukového záznamu z pojednávania), hoc je pravdou, že vzhľadom na nezrozumiteľnosť zápisnice, z ktorej nie je dobre možné zistiť komu, ktorý prednes môže patriť, sa to tak žalovanému javiť mohlo.

9. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti považuje odvolací súd záver súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby žalobcu za predčasný.

10. V súlade s § 391 ods. 3 C.s.p. odvolací súd uvádza, že bude úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní opätovne posúdiť nárok uplatnený žalobcom, aby mal ustálené, či sa jedná alebo nejedná o duplicitne uplatnený nárok žalobcu, pričom bude vychádzať z jednak z listinných dôkazov doložených do spisu, prípadne ak to bude ešte považovať za potrebné vyzve žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení v tomto smere a vyzve ho na návrhy na doplnenie dokazovania na preukázanie týchto skutkových tvrdení. Následne po vyhodnotení vyššie uvedeného, pokiaľ bude mať súd prvej inštancie za ustálené, že sa nejedná o duplicitne uplatnený nárok žalobcu, posúdi dôvodnosť nároku žalobcu na zaplatenie sumy 6 160,64 € s príslušenstvom, vykoná vo veci riadne dokazovanie, zohľadní všetky podstatné okolnosti prípadu, vec právne posúdi a svoj právny záver v rozhodnutí riadne odôvodní.

10.1 Vzhľadom na rozsah dokazovania vo vyššie naznačenom smere nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom. Úlohou odvolacieho súdu je predovšetkým preskúmať správnosť postupu v konaní predchádzajúcim vydaniu rozhodnutia súdom prvej inštancie a správnosť samotného rozhodnutia súdu prvej inštancie, nie nahrádzať prvoinštančné konanie.

11. Nakoľko od výsledku sporu a pomeru úspechu strán sporu vo veci samej je závislý výrok o nároku na náhradu trov konania, odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 379 písm. a/ C.s.p. zrušil aj II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nároku žalovaného na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 396 ods. 3 C.s.p. v novom rozhodnutí.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
  - b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 C. s. p.).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.)

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C. s. p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 C. s. p., resp. dovolanie má vady podľa § 429 C. s. p. napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 C. s. p. v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) C. s. p. v spojení s § 436 ods. 1 C. s. p.).